

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Cob/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819203147
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819203147.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: PREDKUP s.r.o., so sídlom Nová 134, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 716 936, právne zastúpeného D. P. H., advokátom, so sídlom B. XX/XX, XXX XX H. T., proti žalovanému: MLAD s.r.o., so sídlom Pstruhárska 5, 972 51 Handlová, IČO: 36 296 261, v spore o zaplatenie 21.196,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 14Cb/8/2019-33 zo dňa 19. novembra 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol odpor podaný proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prievidza č. k. 14Cb/8/2019-18 zo dňa 22.08.2019, podaný žalovaným dňa 04.09.2019. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 267 ods. 1, 2 CSP. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 21.196,20 Eur s príslušenstvom, z titulu úhrady ceny za dodanie tovaru, hasičských odevov žalovanému. Žalobca uviedol, že uvedené odevy ušil a dodal žalovanému a dňa 29.03.2019 vystavil žalovanému faktúru

č. 2019/003 na žalovanú sumu, ktorú žalovaný do dňa podania žaloby neuhradil. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 14Cb/8/2019-18 zo dňa 22.08.2019, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor a vzájomnú žalobu, ktorou sa od žalobcu domáhal zaplatenia sumy 50.000,- Eur, z dôvodu porušenia Rámcovej zmluvy o dielo č. XXXXXX, uzatvorenej medzi stranami sporu. Uviedol, že žalobcovi vystavil dňa 03.07.2019 faktúru č. OF 19052 na sumu 50.000,- Eur a odoslal ju žalobcovi doporučené so sprievodným listom a účtovným dokladom pre započítanie pohľadávok, čím zároveň vyslovil vôľu započítať uplatnenú sumu 50.000,- Eur so sumou 21.169,20 Eur, uplatnenou žalobcom. Vzájomnou žalobou žalovaný požaduje priznať sumu 28.803,80 Eur ako rozdiel medzi sumami 50.000,- Eur a 21.196,20 Eur. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že podanie nie je vecne odôvodneným odporom. Žalovaný v ňom síce ako svoju obranu uviedol, že ceny za fakturované výrobky nezodpovedali dohodnutým cenám ani cenám, ktoré žalobca v minulosti fakturoval za dodanie a zhotovenie takých istých výrobkov, avšak neuviedol konkrétne výhrady k jednotlivým výrobkom a výške ich cien. Neuviedol konkrétne v akej výške fakturované ceny nezodpovedajú dohode strán a aké tieto ceny podľa dohody mali byť. Žalovaný svoje tvrdenia nijako nepreukázal a nepredložil súdu komunikáciu strán sporu, v ktorej sa na výške cien dohodli prostredníctvom e-mailu. Žalovaný navyiac

v písomnom podaní, v ktorom odôvodnil vzájomnú žalobu, nespochybnil nárok žalobcu na zaplatenie sumy 21.196,20 Eur, ale žiadal s touto pohľadávkou žalobcu započítať vlastnú pohľadávku, ktorú má voči žalobcovi vo výške 50.000,- Eur. Z uvedených dôvodov prvoinštančný súd odpor žalovaného odmietol

ako podaný bez vecného odôvodnenia, s tým, že v ďalšom konaní sa bude zaoberať už len vzájomnou žalobou podanou žalovaným.

2. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že uznesenie považuje za nesprávne a navrhol ho zrušiť s tým, že vec bude vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Nesprávnosť rozhodnutia videl v nesprávnom právnom posúdení. Proti doručenému platobnému rozkazu žalovaný podal odpor, pričom poprel dôvodnosť žalobcom uplatnenej pohľadávky. Spochybnil dôvodnosť uplatnenej pohľadávky, keď spochybnil ceny, ktoré pri fakturovaní použil žalobca. Súd prvej inštancie považoval za pochybenie žalovaného, ktoré bolo dôvodom odmietnutia odporu to, že žalovaný v ňom neuviedol konkrétne výhrady vo vzťahu k dohodnutým cenám. Žalovaný uviedol, že nebol dôvod na to, aby tak postupoval, keďže presné dojednania o výške odplaty za dodané výrobky je povinný preukázať žalobca. Nie je žalovaného procesnou povinnosťou tvrdiť skutočnosti, ktoré majú odôvodniť danosť nároku žalobcu. Je teda v ďalšom konaní na žalobcovi, aby tieto skutočnosti preukázal. Keďže žalovaný spochybnil tvrdenia žalobcu o fakturovaných cenách je na ňom, aby ich do konkrétnej preukázal. Predloženie komunikácie strán o cenách je povinnosťou žalobcu, ktorý sa domáha svojho nároku. Žalobca k žalobe predložil len objednávky, z ktorých žiadna dohoda o cene za výrobky nevyplývala. Je na ňom, aby preukázal dojednanie o výške odplaty za tieto výrobky. Žalovaný mal za to, že odpor bol riadne odôvodnený. Naopak žaloba žalobcu neobsahovala všetky rozhodné tvrdenia a dôkazy o tom, aby súd mohol dospieť k dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku. Napadnuté uznesenie považoval za nesprávne aj z toho dôvodu, že podaním odporu si žalovaný proti žalobcovi uplatnil aj riadne zdôvodnenú pohľadávku, ktorú si žalovaný pred začatím konania započítal s čiastočne domnelou pohľadávkou žalobcu. Pohľadávka žalobcu je čiastočne nedôvodná, žalovaný je toho názoru, že v časti dôvodnosti zanikla už pred začatím konania potom, ako si žalovaný proti žalobcovi faktúrou uplatnil a započítal pohľadávku 50.000,- Eur zo zmluvnej pokuty. Všetky tvrdenia o dôvodnosti pohľadávky vo výške 50.000,- Eur a o tom, že túto pohľadávku žalovaný započítal voči pohľadávke žalobcu, čo spôsobilo jej zánik, žalovaný v odpore riadne uviedol a preto nie je dôvod na odmietnutie odporu ako vecne neodôvodneného. V ďalšom konaní preto súd prvej inštancie musí skúmať dôvodnosť žalobcom uplatnenej pohľadávky a zánik uplatnenej pohľadávky na základe započítania, ktoré žalovaný vykonal ešte pred začatím konania. Ako dôkaz predložil žalovaný kópie vybraných faktúr vystavených žalobcom, z ktorých vyplýva, že žalobca neodôvodnene a neoprávnené účtuje za rovnaké modelové typy rôzne ceny, ktoré neboli vopred dohodnuté.

3. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Dôvodil, že žalovaný sa snaží bezdôvodne prenášať dôkazné bremeno na žalobcu, hoci z § 267 ods. 1 CSP jednoznačne vyplýva pre žalovaného povinnosť vecne odôvodniť podaný odpor. Zdôraznil, že súd prvej inštancie aj po odmietnutí odporu podaného žalovaným, ďalej koná vo veci jeho žaloby proti žalobcovi o zaplatenie 50.000,- Eur, ku ktorej podal žalobca vyjadrenie.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu navrhol, aby súd prvej inštancie vyhovel odvolaniu a skúmal dôvodnosť žalobcom uplatnenej pohľadávky. V odvolaní uviedol všetky argumenty, prečo predmetné uznesenie považuje za nesprávne a odmietnutie odporu proti platobnému rozkazu považoval za neodôvodnené. Odmietol právnu argumentáciu, ktorú vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol žalobca a mal za to, že je nesprávna. Žalovaný v odvolaní okrem uvedeného právneho zdôvodnenia aj dodatočne vecne odôvodnil podaný odpor a doplnil dôkazy vo forme kópií vybraných faktúr vystavených žalobcom, z ktorých vyplýva, že žalobca neodôvodnene a neoprávnené účtoval za rovnaké modelové typy rôzne ceny, ktoré neboli vopred dohodnuté. Vyjadril sa aj k vzájomnej žalobe.

5. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Opätovne navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní napadnuté uznesenie potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne a zákonné a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava svojho vyjadrenia zo dňa 19.12.2019. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 19.01.2020 len potvrdil, že konkrétne vecné dôvody uviedol až v odvolaní zo dňa 03.12.2019. Vyjadril sa aj k vzájomnej žalobe.

6. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že trvá na svojom vyjadrení zo dňa 19.01.2020 a navrhol aby súd po vykonanom dokazovaní odvolanie žalovaného uznal a skúmal dôvodnosť žalobcom uplatnenej pohľadávky. Vyjadril sa aj k vyjadreniu k vzájomnej žalobe.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spíňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne nesprávne podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

9. Podľa § 265 ods. 1 CSP, ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

10. Podľa § 267 ods. 1 CSP, odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

11. Podľa § 267 ods. 2 CSP, súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný a) oneskorene, b) neoprávnenou osobou alebo c) bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze.

12. Podľa § 267 ods. 3 CSP, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

13. Podľa § 268 CSP, platobný rozkaz nadobúda právoplatnosť a) márnym uplynutím lehoty na podanie odporu, b) dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o odmietnutí odporu podľa § 267 ods. 2 písm. c).

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 30.3.2017 sp. zn. 2Cdo 74/2016 ako súd dovolací vyslovil právny názor: „Odpor proti platobnému rozkazu je špecifickým spôsobom procesnej obrany účastníka konania, ktorá má za predpokladu splnenia zákonom stanovených podmienok (včasnosť, odôvodnenosť vo veci samej a podanie oprávnenou osobou) absolútny kasačný účinok voči platobnému rozkazu. Z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náležitostiach odporu jednoznačne vyplývala len povinnosť odpor odôvodniť vo veci samej. Z obsahového hľadiska pritom postačovalo, ak z odôvodnenia odporu vyplýval iba nesúhlas účastníka konania s vydaným platobným rozkazom, resp. povinnosťou, ktorá mu bola platobným rozkazom uložená (viď III. ÚS 161/2009). Na odôvodnenie odporu podaného proti platobnému rozkazu mohol žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti zaplatiť žalobcovi ním uplatňovanú pohľadávku. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie (R 76/1999).

15. V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný proti platobnému rozkazu, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 21.196,20 Eur s príslušenstvom

a náhradu trov konania, podal včas odpor „z dôvodu neoprávneného navýšenia cien ako bolo dohodnuté“. Takto podaný odpor podľa názoru odvolacieho súdu bezpochyby vyjadruje nesúhlas žalovaného s uložením povinnosti poskytnúť žalobcovi peňažné plnenie v priznanej výške a rozhodne ho nemožno považovať za „odpor bez odôvodnenia vo veci samej.“ Žalovaný v odpore spochybňoval výšku cien za dodaný tovar, resp. doslova tvrdil neoprávnené (nedohodnuté) navýšenie cien oproti dohodnutým cenám v e-mailovej komunikácii a v minulosti fakturovaným cenám. Žalovaný nemusel uviesť konkretizujúci dôvod ním tvrdeného neoprávneného navýšenia cien, s ktorou skutočnosťou sa musí vysporiadať súd prvej inštancie pri prejedaní veci v riadnom konaní. So zreteľom na uvedené potom podanie takéhoto odporu žalovaným bolo podaním odporu s odôvodnením vo veci samej a súd prvej inštancie mal v zmysle § 267 ods. 3 CSP zrušiť platobný rozkaz v celom rozsahu a v spore nariadiť pojednávanie. Ak napriek tomu súd prvej inštancie odpor odmietol, odňal tým žalovanému možnosť ďalej konať pred súdom, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces.

16. Odvolací súd uvádza, že žalovaný v odpore nepochybne vyslovil nesúhlas s povinnosťami uloženými v platobnom rozkaze v prospech žalobcu, namietal istinu a nárok žalobcu považoval za neoprávnený v takejto výške. Odôvodnenie odporu žalovaným proti platobnému rozkazu považoval preto odvolací súd za odôvodnenie vo veci samej.

17. Pretože neboli splnené procesné podmienky na odmietnutie odporu proti platobnému rozkazu podľa § 267 ods. 2 písm. c) CSP súdom prvej inštancie, odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP uznesenie tohto súdu zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom sa bude zaoberať tak žalobou žalobcu, ako aj vzájomnou žalobou žalovaného.

18. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

19. V konečnom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd aj o trovách odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).